Konec evropské civilizace

- CZ24 News | 12. září 2020
EU: Oproti Americe, které hrozí černá tyranie, jak jsme zde včera psali, v západní Evropě se ve jménu lidské solidarity, lásky a bratrství rodí jiná odrůda totality– humanitární fašismus. Evropa udělala stejnou chybu jako římské impérium, když otevřelo brány barbarům, kteří toužili po jeho bohatství a nevzdali se víry svých předků
V polovině století víc jak třetinu lidí na Zemi budou tvořit muslimové. Zásluhu na tom přičtěme Koránu, který zakazuje potraty a jakýkoli způsob antikoncepce ženám a mužům plýtvání semenem. Totéž přikazuje Bible. Zatímco muslimové poslouchají Alláha, pro většinu křesťanů je ekonomický imperativ silnější nežli hlas Boží. Mladí manželé ve všech vyspělých zemích by o tom mohli přednášet na univerzitě.

Až do roku 2010 bylo nejrozšířenějším náboženstvím křesťanství, k němuž se hlásilo 31 procent z celkového počtu 6.9 miliard lidí na světě, zjišťuje americké statistické středisko Pew Center Research. Islám byl na druhém místě s 23 procenty vyznavačů. V příštích desetiletích se jejich počet víc jak zdvojnásobí a v roce 2060 poprvé v historii jich bude víc nežli křesťanů. Zástupy muslimů vzrostou o 73 procent, zatímco houfy ostatních obyvatel planety pouze o 35 procent.

A to vše hlavně proto, že klín muslimských je úrodnější než všech jiných bez ohledu na náboženství nebo rasu. A také proto, že mnoho věrozvěstů Alláhových dělá svým mužským ovečkám stejnou nalejvárnu jako saudský imám v Ženevě, který jim hlásal, že svým semenem dobydou svět — až do chvíle, kdy ho Švýcaři posadili na letadlo do Rijádu.

Tak či onak, z demografického hlediska lze 21. století nazvat stoletím muslimek.

Jakým způsobem ovlivní tento vývoj Evropu, která se stala zaslíbeným kontinentem muslimských přistěhovalců?

O tom rozhodne imigrační politika Bruselu a národní postoj k přistěhovalcům. Obojí bude určovat, jak bude vypadat společenský, sociální a politický vývoj v Evropě. Jsou možné tři scénáře, prohlašují prognostici Pew Research Center.

První předpokládá, že Evropané jako jeden muž prohlásí, že bárka je plná a Brusel zavře ekonomickým migrantům hranice. Počet muslimů se do roku 2050 zvýší jen nepatrně z 4.9 procent na 7.4 procent. Nejvíce jich bude ve Francii kolem 11 procent, v České republice 0,2 procent. Zmiňuji se se o prvním scénáři pro úplnost a také proto, že snít je lidské, jak řekl klasik.

Podle druhého EU nechá hraniční škvírky pro běžnou migraci, to znamená pro pracovní síly, které potřebuje, a pro rodinné příslušníky naturalizovaných cizinců. Všechny západoevropské státy zaznamenají značný přírůstek muslimů. Největší bude ve Švédsku, což nepřekvapuje vzhledem k jeho dlouhodobě neudržitelné imigrační vstřícnosti. Počet muslimů od nás na západ dosáhne v průměru víc jak 11 procent obyvatelů, u nás 1.1 procent.

Třetí scénář je statut quo, k žádnému omezení imigrace nedojde, hranice zůstanou průlinčité a pašeráci lidí, včetně neziskovek, budou mít žně. Počet muslimského obyvatelstva v Evropě se během příštích třiceti let zvýší ve Švédsku na 30 procent, Německu na 20 procent, Rakousku na 19 procent, Belgii a Francii na 18 procent a Anglii, a Norsku na 17 procent. U nás na 2 procenta, v Polsku pouze O.2 procent.

Tyto předpovědi berou v úvahu národní postoje k imigraci, ale nepočítají se zrychlením přídavného

turbo motoru, který OSN cudně nazývá pakt o řízené světové migraci, protože v době, kdy vznikaly, turbo bylo ještě ve vývoji. Naše vláda pakt nepodepsala. Leč Brusel ten spasitelský plán na přesídlení africké a asijské bídy do Evropy přijal za vlastní a bude nám ho servírovat po částech s různými omáčkami při každé vhodné příležitosti.

Obecně lze říci, že přítomnost nesourodé skupiny v národním organismu nad deset procent je hranice sociální a kulturní únosnosti. Při dvaceti procentech země překročí práh společenské snášenlivosti, za nímž ji číhají etnické, náboženské a rasové střety.

Skluz z jedné etapy do druhé je pozvolný se stupňujícím se dopadem na domorodé obyvatele. Až do dvou procent jsou muslimští přistěhovalci vnímáni především jako mírumilovná menšina, která nepředstavuje žádnou hrozbu ostatním občanům. Při pěti procentech nabírají aktivisty z řad okrajových sociálních skupin, ve vězeních a z pouličních gangů, aby prosadili svůj způsob života. Začínají výtržnosti, které vedou k násilí a prvním nepokojům.

Kvalitativní zlom v občanském soužití přichází při překročení deseti procent nesourodých cizinců z celkového počtu obyvatel, což se považuje za práh tolerance. Vytvářejí se takzvané no-go zóny, kde je uplatňováno muslimské právo a kam se policie neodváží vstoupit, jako třeba ve Francii, Anglii, Belgii a Německu.

Od patnácti procent výše se ulice stávají válečným polem, hoří automobily a tvoří se milice džihádu jako je tomu dnes ve Švédsku. Ve Stockholmu se během muslimských demonstrací střílelo, v třetím největším městě Malmô vládnou muslimské gangy, na dalších místech došlo k teroristickým akcím, které jsou předzvěstí občanské války. Švédský model sociálního státu se hroutí, protože většina přistěhovalců nemá potřebnou kvalifikaci, aby mohla pracovat a přispívat do státní kasy, místo toho pobírá sociálních podporu z daní domácího obyvatelstva.

Proč Francouzská vláda utahuje penzistům opasek i za cenu všelidového odporu? Jedním z hlavních a utajovaných důvodů je, že musí zacpat díru v sociálním rozpočtu, která se neustále zvětšuje následkem vstřícné imigrační politiky a vyšší plodnosti muslimských žen. Přistěhovalci dostávají sociální dávky jako rození Francouzové plus různé příplatky. Stát již platí 4.5 miliard euro ročně na integraci, 2 miliardy na nedoprovázené mladistvé přistěhovalce a miliardu připlácí na zdravotní ošetření.

Vládnoucí elita v západní Evropě se snaží skrýt pravý stav věcí a omezuje svobodu tisku a projevu, politicky správné myšlení pořádá hony na čarodějnice, policie potlačuje projevy nespokojenosti původních obyvatelů, soudní metr pro přistěhovalce je delší nežli pro domorodce.

Sečteno a podtrženo, ve jménu lidské solidarity, lásky a bratrství se rodí nová odrůda totality– humanitární fašismus. Začíná všude tam, kde člověk nemůže říct nic záporného o nezvaných hostech, byť jen, že muslim falešně zpívá. Brání mu v tom strach, že bude ocejchován, když ne trestně stíhán, jako xenofob a rasista. Je to strach zcela oprávněný a doložený mnoha justičními rozhodnutími.

Podle spisovatele a publicisty Benjamina Kurase Islám má dva prvky zcela neslučitelné s demokracií Jedním jsou zákony šaría rozdělující společnost na nadřazené muslimy a podřízené jinověrce a bezvěrce s odlišnými právy a povinnostmi, trestající kritiku a změnu víry smrtí, a v neposlední řadě stavějící ženy do podřadného postavení. Druhým je koncept džihádu – šíření islámu do celého světa všemi dostupnými prostředky, od propagandy a obsazování veřejného prostoru, po masakry – provozované s náramnou krutostí po celé jeho dějiny. Dokud tyto dva aspekty zůstávají součástí islámského kánonu, zůstává islám ve své kompletnosti největší současnou hrozbou pro západní civilizaci.

Známý britský historik skotského původu Neil Ferguson dochází k závěru, že Evropa udělala stejnou chybu jako římské impérium, když otevřelo brány barbarům, kteří toužili po jeho bohatství a nevzdali se víry svých předků Byli to barbaři, ne Hunové, kteří zpustošili Řím během jedné generace, a ne během delší doby, jak se vykládá.

Nepřirozeně podobné procesy dnes ničí Evropskou unii, ačkoli málokdo je ochoten to připustit, tvrdí Ferguson, který přednáší na Harwardu a v Oxfordu. Co se skutečně děje je, že Evropa, stejně jako římské impérium zkraje pátého století, nechala svoji obranu padnout. Tato obrana spočívala v odhodlání použít své vojenské zdatnosti a ve věrnosti evropským hodnotám. Místo nich přijala za své multikulturní ideje, které způsobily, že společnost se imigraci už ani nebrání. A když, pak jenom slovy.

Současný vývoj ukazuje, že budoucnost západní Evropy nabere podobu švédské skutečnosti, ale na steroidech. EU a OSN povolují všechny migrační šrouby a vše nasvědčuje tomu, že bod odkud není návratu byl překročen.

Kdo se domnívá, že střední Evropa je za větrem, je na hlubokém omylu. Statistický výhled sice ukazuje, že muslimská imigrace v příštích letech by u nás měla zůstat pod kontrolou, ale ve hře o národní a státní přežití je několik jiných faktorů, které nejsou statisticky podchyceny.

Především je tu již zmíněné migrační turbo Evropská unie a OSN. Jeho vliv je zřetelný, zejména ve Francii, Německu, Itálii, Španělsku, Velké Británii, Dánsku a Švédsku. Urychluje rozpad západního sociálního státu a v dohledné době tamní migranti začnou šilhat po lepším na východě. EU bude jejich tužby podporovat a my se octneme po stupňujícím se tlakem jim je splnit. Jak dlouho asi bude naše vláda schopná odolávat apelům na evropskou soudružnost podpořeným politickými a hospodářskými šťouchanci?

Jsou dvě věci, které jako angažovaní občané můžeme udělat:

Volit jenom ty strany a politiky, kteří upřednostňují národní zájmy a národní hodnoty. Podpořit všemi silami českého politika, který bude mít odvahu de Gaulla, aby udělal s Putinem za minulostí tlustou čáru. Komunistický systém v Rusku a sovětská rozpínavost jsou deset sáhů pod zemí; soudobý kříženec kapitalismu s autoritářskými rysy nechce dobývat vojenskou silou. Prvenství ve světě se dnes nezískává ve válce, ale v ekonomice, technologii a ve strategickém spojenectví. Českou kotlinu k tomu Rusko nepotřebuje.

Není jiné řešení. Neboť v konečné analýze nejde jenom o záchranu evropské civilizace, ale o přežití bílé rasy.

Autor: Jan Vítek